

SBOROVÝ LÍŠT

Korandova sboru

L.P.
2013

3

Farního sboru českobratrské církve evangelické v Plzni

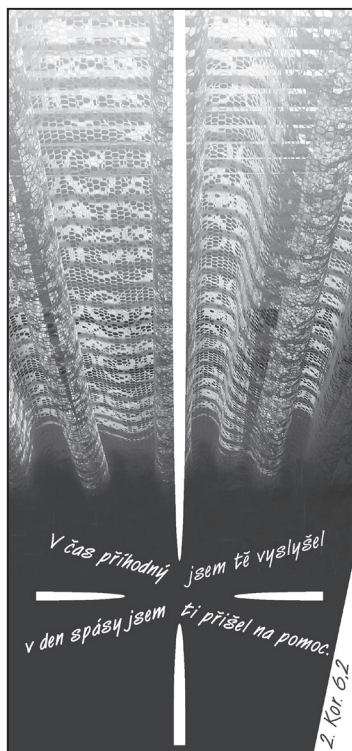
Adventní modlitba:

Pane Bože, děkujeme ti, že ty přicházíš do našeho světa a s tebou naše vykoupení, vysvobození ze všech úzkostí a trápení.

Tobě není lhostojné nic z toho, co žijeme, ani stav našeho světa a Země. Ty nemlčíš, hledáš způsoby, jak do toho vstoupit, aby tvoje království nebeské určovalo život. Přicházíš jako Syn člověka, Ježíš Kristus, abychom nepochybovali, že rozumíš lidským dějům, myšlenkám i citům. Tvůj příchod má pro náš život větší dosah, než dokážeme domyslet. Nevykupuješ jenom náš krátký čas mezi narozením a smrtí. V tomto prostoru jsme sráženi svou vinou, omezení svými možnostmi, svou silou a moudrostí a podřízením umírání. To však nejsou limity pro tvou lásku, ty milující chceš dát člověku víc, než co umí očekávat. Dát nám v Kristu život zbavený strachu z toho, co přijde, zbavený děsů ze všeho, čím je naplněná naše pouť. Naše životy potřebují větší vykoupení, než jenom pro tento čas, ty jím ho přeješ. Některé naše bolesti s námi půjdou až do smrti, ale už ne dál. Ty máš moc a slávu nás osvobodit a uděláš to, aby nám bylo blaze.

Chválíme tě, že tvoje vykoupení věčné přišlo v Ježíši Kristu a my jej směli uzříti. Vidíme tvoje přicházení i v tomto čase. S radostí budeme očekávat všechno, co s tebou bude přicházet do našich životů a našeho světa.

Amen.



Milé sestry, milí bratři!

V tomto předvánočním čase čteme z Lukášova evangelia 21, 25-28:

„Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na svět. Neboť mocnosti nebeské se zachvějí. A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“

Není snadné nepropadat panice, když člověk spatřuje znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Když lidé zmírají strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Neboť mocnosti nebeské se chvějí. A už vůbec není snadné právě tehdy se napřimit a zvednout hlavu. Bláhové by bylo chlácholení, že je to přirozené a že se to v cyklech stále vrací a život jde stejně dál. Co je vidět, to už není věc názoru. Věc názoru je vyhodnocení. Vyhodnocení skutečností života, které jsou životu nepřijemné a život ohrožující i ničící.

Lukáš píše svůj text v době, kdy Jeruzalém je rozbořený římským vojskem, s nesmírnou brutalitou mezi dubnem a zářím v roce 70 našeho letopočtu. Vidí zpustošení Jeruzaléma, znesvěcení a zničení chrámu. Vidí, jak mnozí v jeho okolí propadli totálnímu zoufalství, beznaději. Už nic nebude jako dřív. Není kde obětovat, kde se modlit. Situace není nepodobná vpádu asýrskému, později babylonskému, kdy si většina myslí – Bůh mlčí, nebo vůbec není, když se takové věci stanou. Lukáš se přidává ke starozákonním prorokům, aby řekl – Bůh nejenom je, ale on je Vykupitel. Do sutin, do změn, kterých konců neumíme dohlédnout, vchází jako Syn člověka v oblaku s mocí a velikou slávou – jenom tato skutečnost, ta jediná, je důvodem k tomu, aby člověk, přesto co vidí a co prožívá, se mohl napřimit a zvednout hlavu. Toto je jediné správné vyhodnocení všech těch tragických událostí, které život potkávaly a potkávají i dnes. Jejich faktický původ je často těžké odhalit, natož význam a všechny dopady. Jediná naděje je v Božím adventu, že přichází jako Syn člověka v oblaku s mocí a velikou slávou. Není nepřítomen, nemlčí k tomu, co se ve světě děje, ke všem těm změnám, které mohou život ničit a které lidi děsí, protože nevědí, co mají čekat.

Bůh není nepřítomen a nemlčí. Vstupuje do toho jako Syn člověka, Ježíš Kristus, jako Vykupitel se svou mocí a se svou velikou slávou. Není snadné vidět nad mocí, která ničí, ohrožuje, boří, není snadné nad ní vidět jinou moc, která přichází na zbořeníště se slávou, tam, kde slávy žádné není, kde se o život pokouší nihilismus a zkáza. Kdyby tohoto adventu nebylo, zbyla by pouze úzkost, bezradnost, strach z toho, co přichází. Zboření Jeruzaléma, znesvěcení chrámu nebylo malichernou příhodou v dějinách. To samé se dá říct o velkých geopolitických změnách naší doby. Velkým zářezem, a ne zrovna uklidňujícím, jsou všechny změny, které dnes sledujeme. Znamení na slunci, měsíci a hvězdách, úzkost národů bezradných, kam se podít před řevem moře. Jakoby autor psal o globálních změnách klimatu, jakoby psal o pandémiích, jež se objevují, o nemocech na které nejsou léky, o moři, které se zvedá táním ledovců, o skleníkovém efektu, jakoby psal o náboženské netoleranci a terorizmu, jakoby psal o strašné chudobě většiny světa, o všech těch děsích, které nenechávají člověka klidného a vnucují mu otázku v očekávání toho, co všechno přichází na svět.

Toto vidíme a slyšíme. Ale to nejsou ta jediná Ježíšova slova, která chce Lukáš zapsat. Toto všechno se opravdu v takových nebo jiných podobách dělo a děje. Možná to dnes vypadá trochu jinak, možná i nebezpečněji, protože se to děje v globálním rozsahu, a to říkám bez hodnocení. I Lukáš to pouze konstatuje. Toto přichází, toto nastává, toto se děje, tím vším je život ohrožen. Ohrožen tak, že není vidět úniku, že je jenom strach v očekávání toho, co přijde. Vidí rozbořený Jeruzalém, vidí to všechno, a tak to říká. Tak jako my to vidíme všechno a naposledy vidíme i svou smrt, tragickou a v nemocech a ve stáří. Ale není to to jediné, co říká. Napřimte se a zvedněte hlavy. Ve vši té nejistotě, v ohrožení, ve smrti zvedněte hlavy a napřimte se, spatřete Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Jestli jsme to neviděli doted, tak se dívejme, protože teď je k uzření advent Boží a příchod Vykupitele. Naše vykoupení je blízko. Blízko ve všech významech slova, nejenom časově. Blízko, protože on je nám blízko jako Vykupitel. Naše vyhodnocení toho, co vidíme, není ani tak, že je to přirozené a nějak to dopadne, ani tak, že propadneme panice a zoufalství, že je to bez východiska. Naše vyhodnocení je - protože smíme vidět Syna člověka, Ježíše Krista, přicházejícího s mocí a velikou slávou, naše pomoc, vysvobození a záchrana je blízko.

Mgr. Miroslav Hamari, farář

Ke slyšení evangelia o Božím zachraňujícím přícházení v Ježíši Kristu Vás zveme do všech adventních a vánočních shromáždění v Korandově sboru.

Bohoslužby jsou pravidelně každou neděli v 9. 30 hodin.

O Vánocích a kolem Nového roku budou bohoslužby takto:

24. 12. v 9. 30 h. - štědrovečerní besídka

25. 12. v 9. 30 h. - Hod Boží vánoční, bohoslužby
s vysluhováním večere Páně

26. 12. v 9. 00 h. - společné vánoční bohoslužby
obou plzeňských sborů ČCE v kostele
Západního sboru v Němejcově ulici

29. 12. v 9. 30 h. - bohoslužby v neděli po Vánocích

31. 12. v 17 h. - bohoslužby na poslední den v roce

1. 1. 2013 v 9. 30 h. - novoroční bohoslužby
s vysluhováním večere Páně

Vánoční dary.

Staršovstvo sboru děkuje všem dárcům, kteří svými dary a salárem podporují práci Korandova sboru. Nacházejí ochotu přispět i finančně se podílet na aktivitách sborového společenství.

www.koranduvsbor.cz

Korandův sbor

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Plzni

Anglické náměstí. 13, 301 00 Plzeň

Telefon 377 327 073 (dopoledne)

číslo účtu: 1033006673/5500